

ДР. ТИХ. Р. ЂОРЂЕВИЋ.

КРОЗ НАШЕ РУМУНЕ

ПУТОПИСНЕ БЕЛЕШКЕ.

БЕОГРАД.

ШТАМПАРИЈА СВЕТОЗАРА НИКОЛИЋА, ОБИЛИЋЕ ВЕНАЦ бр. 2.

1906.

ДР. ТИХ. Р. ЂОРЂЕВИЋ.

КРОЗ НАШЕ РУМУНЕ

ПУТОПИСНЕ БЕЛЕШКЕ.

(Оштампано из „Српског Књижевног Гласника“, књ. XVI.)

БЕОГРАД.

ШТАМПАРИЈА СВЕТОЗАРА НИКОЛИЋА, ОВИЛИЋЕВ ВЕНАЦ бр. 2.
1906.

ОД ИСТОГА ПИСЦА:

Поред Топлице, путописне белешке, Београд, 1896.

Белешке о Власотинцу, Београд, 1897.

Српски Фолклор, Београд, 1900.

Aus Südserbien, Беч, 1901.

Самртни обичаји у Турака, Београд, 1901.

Zur Einführung in die serbische Folklore,
Беч, 1902.

Die Zigeuner in Serbien, I, Пешта, 1903.

„*Караџић*“, лист за српски народни живот, обичаје
и предање, Алексинац, I (1899.), II (1900.),
III (1901.), IV (1903.).

Беше ми намера да пео школски одмор ове, 1905, године проведем у Румунији ради упознавања румунског језика, историје и књижевности, како бих се после тога са бољим успехом могао одати проучавању Румуна Краљевине Србије и тиме учинити још један прилог упознавању несрпског становништва наше земље¹⁾. Све сам већ био припремио, па чим се школска година заврши, мишљах да се кренем за Румунију.

Али како пословица вели: друго мисли један кум, друго мисли други кум. Ја сам тако мислио, а „Српске Новине“ од 6 јуна објавише да сам одређен за председника бирачког одбора за избор народних посланика, који ће бити 10 јула. Дакле баш у средини распуста! Одмах написах молбу да се ослободим, али одговора по њој не добих. Дође и распуст, одговора нема. Шта сам сам знао но да одложим пут за Румунију после избора. Да бих пак време до 10 јула ма колико употребио за циљ који имаћах, реших се да дотле учиним ма и овлашну екскурзију кроз наше Румуне.

И у друштву са колегом Г. Драгутином Д. Марјановићем, професором Учитељске школе у Алексинцу, кре-

1) Први прилог томе упознавању несрпског становништва су ми Цигани Краљ. Србије, о којима сам до сад наштампао: Die Zigeuner in Serbien, Ethnologische Forschungen von Tih. R. Gjorgjević, I Teil, Budapest, 1903.; Обичаји у Цигана Краљевине Србије (у Годишњици Николе Чупића књ. ХХII); О Циганима уочаште и о њивовоме досељењу на Балканско Полуострво и у Србију (у »Српском Књижевном Гласнику« од 16 марта 1904); Физичке и душевне особине Цигана Краљ. Србије (»Српски Књижев Гласник« од 1 септембра 1904). У рукопису имам и читаво дело о Циганима Краљевине Србије.

